Lekcja 51. Nie zrobię, nie będę – czyli przeczenia i pytania w czasie przyszłym 🚫❓

W której nauczysz się: budować przeczenia i pytania w czasie przyszłym. Powiesz, że się nie spóźnisz i że coś nie potrwa długo, zrozumiesz kelnera, gdy zapyta, co zamawiasz, dowiesz się, o której będzie taksówka i ile to będzie kosztować.

CZASOWNIKI MODALNE – PRZYPOMNIENIE 🔁

Zacznijmy od czegoś, co już umiesz. Popatrz, jak przy trzech znanych Ci czasownikach modalnych wygląda twierdzenie, przeczenie i pytanie.

I can go. – Mogę iść.

I cannot go. / I can't go. – Nie mogę iść.

Can I go? – Czy mogę iść?

I should go. – Powinienem iść.

I should not go. / I shouldn't go. – Nie powinienem iść.

Should I go? – Czy powinienem iść?

⚠️ **UWAGA:** zauważ, czego tu NIE MA. Nie ma **don't**, nie ma **doesn't**. Przeczenie robisz jednym ruchem – dokładasz **not** zaraz za czasownikiem, a każde przeczenie ma dwie formy: pełną i skróconą. Pytanie też robisz jednym ruchem – zamieniasz miejscami **osobę** i czasownik.

WILL DZIAŁA DOKŁADNIE TAK SAMO 🚀

Słówka **will** nie tłumaczymy – to nasza katapulta w przyszłość z lekcji 50. Ale **will** zachowuje się dokładnie jak czasownik modalny. To

znaczy: żeby zaprzeczyć, dokładasz po **will** słowo **not**, a żeby zadać pytanie, zamieniasz miejscami **will** i **osobę**.

I will go. – Pójdę.

I will not go. / I won't go. – Nie pójdę.

Will I go? – Czy pójdę?

PRZYKŁADY PRZECZEŃ ✋

Poniżej pary: twierdzenie i przeczenie.

I will check. – Sprawdzę.

I will not check. – Nie sprawdzę.

I will try. – Spróbuję.

I will not try. – Nie spróbuję.

I will pay. – Zapłacę.

I will not pay. – Nie zapłacę.

I will come. – Przyjdę.

I will not come. – Nie przyjdę.

PRZECZENIA W CAŁYCH ZDANIACH 📝

Takie zdania budowałeś w lekcji 50. Popatrz, jak brzmią, gdy im zaprzeczysz.

I will be ready in five minutes. – Będę gotowy za pięć minut. /aɪ wɪl bi ˈredi ɪn faɪv ˈmɪnɪts/

I will not be ready in five minutes. – Nie będę gotowy za pięć minut. /aɪ wɪl nɒt bi ˈredi ɪn faɪv ˈmɪnɪts/

She will be here on time. – Ona będzie tu na czas. /ʃi wɪl bi hɪər ɒn taɪm/

She will not be here on time. – Ona nie będzie tu na czas. /ʃi wɪl nɒt bi hɪər ɒn taɪm/

He will drive us to the airport. – On zawiezie nas na lotnisko. /hi wɪl draɪv ʌs tə ðiˈeəpɔːt/

He will not drive us to the airport. – On nie zawiezie nas na lotnisko. /hi wɪl nɒt draɪv ʌs tə ðiˈeəpɔːt/

PEŁNA ODMIANA W PRZECZENIACH 📋

Poniżej pełna odmiana w przeczeniach czasownika to be – być.

I will not be – Ja nie będę

You will not be – Ty nie będziesz

He will not be – On nie będzie

She will not be – Ona nie będzie

It will not be – To nie będzie

We will not be – My nie będziemy

You will not be – Wy nie będziecie

They will not be – Oni/One nie będą

Pełna odmiana w przeczeniach czasownika to have – mieć.

I will not have – Ja nie będę miał

You will not have – Ty nie będziesz miał

He will not have – On nie będzie miał

She will not have – Ona nie będzie miała

It will not have – To nie będzie miało

We will not have – My nie będziemy mieli

You will not have – Wy nie będziecie mieli

They will not have – Oni nie będą mieli / One nie będą miały

PRZECZENIA – SKRÓTY ✂️

W lekcji 50 skracałeś **will** do **'ll**. Przeczenie też się skraca – i to jest ta forma, którą naprawdę usłyszysz.

will not → **won't** /wəʊnt/

Skrót jest jeden jedyny i pasuje do każdej osoby. Nie doklejasz go do osoby – **won't** stoi osobno.

I will not go. / I won't go. – Nie pójdę. /aɪ wəʊnt gəʊ/

⚠️ **UWAGA – najważniejsza rzecz w tej lekcji dla polskiego ucha.** **won't** /wəʊnt/ brzmi jak „ŁOŁNT”, a **want** /wɒnt/ (chcieć) jak „ŁONT”. To dwa różne słowa: **won't** to przeczenie w przyszłości, **want** to „chcieć” z lekcji 1. Popatrz na pary, w których słychać to najlepiej:

I want to go. – Chcę iść. /aɪ wɒnt tə gəʊ/

I won't go. – Nie pójdę. /aɪ wəʊnt gəʊ/

I want to pay. – Chcę zapłacić. /aɪ wɒnt tə peɪ/

I won't pay. – Nie zapłacę. /aɪ wəʊnt peɪ/

Wydłuż to „oł” w środku, a nikt się nie pomyli.

SKRÓCONE PRZECZENIA – ODMIANA 📋

Odmiana skrócona czasownika to go – iść, pójść.

I won't go – Ja nie pójdę

You won't go – Ty nie pójdziesz

He won't go – On nie pójdzie

She won't go – Ona nie pójdzie

It won't go – To nie pojedzie

We won't go – My nie pójdziemy

You won't go – Wy nie pójdziecie

They won't go – Oni/One nie pójdą

Odmiana skrócona czasownika to be – być.

I won't be – Ja nie będę

You won't be – Ty nie będziesz

He won't be – On nie będzie

She won't be – Ona nie będzie

It won't be – To nie będzie

We won't be – My nie będziemy

You won't be – Wy nie będziecie

They won't be – Oni/One nie będą

Odmiana skrócona czasownika to have – mieć.

I won't have – Ja nie będę miał

You won't have – Ty nie będziesz miał

He won't have – On nie będzie miał

She won't have – Ona nie będzie miała

It won't have – To nie będzie miało

We won't have – My nie będziemy mieli

You won't have – Wy nie będziecie mieli

They won't have – Oni nie będą mieli / One nie będą miały

TWOJA KOLEJ 😊

W lekcji sam robiłeś z tych twierdzeń przeczenia. Tu masz obie formy obok siebie – zasłoń dolną linijkę i sprawdź się jeszcze raz.

I will forget. – Zapomnę.

I won't forget. – Nie zapomnę. /aɪ wəʊnt fəˈget/

I will do it again. – Zrobię to jeszcze raz.

I won't do it again. – Nie zrobię tego więcej. /aɪ wəʊnt duː ɪt əˈgen/

I will have time tomorrow. – Będę miał jutro czas.

I won't have time tomorrow. – Nie będę miał jutro czasu. /aɪ wəʊnt hæv taɪm təˈmɒrəʊ/

I will be there. – Będę tam.

I won't be there. – Nie będzie mnie tam. /aɪ wəʊnt bi ðeə/

I will be late. – Spóźnię się.

I won't be late. – Nie spóźnię się. /aɪ wəʊnt bi leɪt/

I will be long. – Zajmie mi to długo.

I won't be long. – Nie zajmie mi to długo. /aɪ wəʊnt bi lɒŋ/

⚠️ **UWAGA:** dosłownie to znaczy „nie będę długo”. Rzucasz to, gdy wychodzisz na chwilę – do sklepu, do toalety, po kawę – a ktoś zostaje i czeka

We will stay long. – Zostaniemy długo.

We won't stay long. – Nie zostaniemy długo. /wi wəʊnt steɪ lɒŋ/

They will wait for us. – Oni na nas poczekają.

They won't wait for us. – Oni na nas nie poczekają. /ðeɪ wəʊnt weɪt fər ʌs/

⚠️ **UWAGA:** czekać NA kogoś to zawsze wait for – tak samo jak w lekcji 50 przy I'll wait for you. Nigdy ✗ wait on us.

It will work. – To zadziała.

It won't work. – To nie zadziała. /ɪt wəʊnt wɜːk/

⚠️ **UWAGA:** o wszystkim, co odmawia współpracy – karta do pokoju, pilot, ładowarka, bankomat – Anglik mówi czasownikiem work, dosłownie „to nie będzie pracować".

It will hurt. – To zaboli.

It won't hurt. – To nie zaboli. /ɪt wəʊnt hɜːt/

It will take long. – To potrwa długo.

It won't take long. – To nie potrwa długo. /ɪt wəʊnt teɪk lɒŋ/

It will be a problem. – To będzie problem.

It won't be a problem. – To nie będzie problem. /ɪt wəʊnt bi ə ˈprɒbləm/

There will be enough time. – Będzie wystarczająco dużo czasu.

There won't be enough time. – Nie będzie wystarczająco dużo czasu. /ðeə wəʊnt bi ɪˈnʌf taɪm/

⚠️ **UWAGA:** z lekcji 24 znasz there is i there are – „jest", „są". W czasie przyszłym robi się z tego jedno there will be – „będzie".

PYTANIA W CZASIE PRZYSZŁYM ❓

Żeby zadać pytanie, zamieniasz miejscami **will** i **osobę**. Tak samo jak przy **can** z lekcji 3.

You will come. – Przyjdziesz.

Will you come? – Przyjdziesz? /wɪl juː kʌm/

⚠️ **UWAGA:** w pytaniu **will** nigdy się nie skraca. Nie ma czegoś takiego jak ✗ ~~***You'll come?***~~ w roli pytania – musi być **Will you come?**

PYTANIA – ODMIANA 📋

Odmiana czasownika to go – iść, pójść – w pytaniach.

Will I go? – Czy pójdę?

Will you go? – Czy pójdziesz?

Will he go? – Czy on pójdzie?

Will she go? – Czy ona pójdzie?

Will it go? – Czy to pojedzie?

Will we go? – Czy pójdziemy?

Will you go? – Czy pójdziecie?

Will they go? – Czy oni/one pójdą?

Odmiana czasownika to be – być – w pytaniach.

Will I be ready? – Czy będę gotowy?

Will you be ready? – Czy będziesz gotowy?

Will he be ready? – Czy on będzie gotowy?

Will she be ready? – Czy ona będzie gotowa?

Will it be ready? – Czy to będzie gotowe?

Will we be ready? – Czy będziemy gotowi?

Will you be ready? – Czy będziecie gotowi?

Will they be ready? – Czy oni będą gotowi? / Czy one będą gotowe?

TWOJA KOLEJ 😊

W lekcji sam robiłeś z tych twierdzeń pytania. Tu masz obie formy obok siebie – zasłoń dolną linijkę i sprawdź się jeszcze raz.

You will come with me. – Pójdziesz ze mną.

Will you come with me? – Pójdziesz ze mną? /wɪl juː kʌm wɪð miː/

You will wait for me. – Poczekasz na mnie.

Will you wait for me? – Poczekasz na mnie? /wɪl juː weɪt fə miː/

You will open the window. – Otworzysz okno.

Will you open the window? – Otworzysz okno? /wɪl juː ˈəʊpən ðə ˈwɪndəʊ/

You will be there. – Będziesz tam.

Will you be there? – Będziesz tam? /wɪl juː bi ðeə/

It will be ready today. – To będzie gotowe dzisiaj.

Will it be ready today? – Czy to będzie gotowe dzisiaj? /wɪl ɪt bi ˈredi təˈdeɪ/

They will be on time. – Oni będą na czas.

Will they be on time? – Czy oni będą na czas? /wɪl ðeɪ bi ɒn taɪm/

There will be a bus after ten. – Będzie autobus po dziesiątej.

Will there be a bus after ten? – Czy będzie autobus po dziesiątej? /wɪl ðeə bi ə bʌs ˈɑːftə ten/

PYTANIA ZE SŁÓWKIEM PYTAJĄCYM 🔎

Na początku pytania możesz postawić słówko pytające. Buduj to zawsze krok po kroku: zwykłe zdanie, potem pytanie, a na koniec dokładasz słówko pytające na samym początku. Trzy kropki oznaczają słowo, którego jeszcze nie znasz – i właśnie o nie pytasz.

Will you come? – Przyjdziesz?

When will you come? – Kiedy przyjdziesz? /wen wɪl juː kʌm/

What time will you come? – O której godzinie przyjdziesz? /wɒt taɪm wɪl juː kʌm/

You will do… – Zrobisz…

Will you do…? – Zrobisz…?

What – Co /wɒt/

What will you do? – Co zrobisz?

What will you do tomorrow? – Co zrobisz jutro? /wɒt wɪl juː duː tə ˈmɒrəʊ/

You will be back. – Wrócisz.

Will you be back? – Wrócisz?

When – Kiedy /wen/

When will you be back? – Kiedy wrócisz? /wen wɪl juː bi bæk/

We will get there. – Dotrzemy tam.

Will we get there? – Dotrzemy tam?

When – Kiedy /wen/When will we get there? – Kiedy tam dotrzemy? /wen wɪl wi get ðeə/

The taxi will be here. – Taksówka będzie tutaj.

Will the taxi be here? – Czy taksówka będzie tutaj?

What time – O której godzinie /wɒt taɪm/

What time will the taxi be here? – O której będzie taksówka? /wɒt taɪm wɪl ðə ˈtæksi bi hɪə/

⚠️ **UWAGA:** skrótu **'ll** nie doklejasz do rzeczownika. W twierdzeniu piszesz **The taxi will be here**, nigdy ✗ ~~***The taxi'll be here***~~. Ta sama zasada co w lekcji 50.

It will take ten minutes. – To zajmie dziesięć minut.

Will it take ten minutes? – Czy to zajmie dziesięć minut?

How long – Jak długo /haʊ lɒŋ/

How long will it take? – Jak długo to zajmie? /haʊ lɒŋ wɪl ɪt teɪk/

It will cost ten pounds. – To będzie kosztować dziesięć funtów.

Will it cost ten pounds? – Czy to będzie kosztować dziesięć funtów?

How much – Ile /haʊ mʌtʃ/

How much will it cost? – Ile to będzie kosztować? /haʊ mʌtʃ wɪl ɪt kɒst/

⚠️ **UWAGA:** z lekcji 2 i 17 znasz **How much** is it? – „ile to kosztuje”. Tamto pyta o teraz, to pyta o przyszłość.

PRZY STOLIKU – PYTANIE, KTÓRE USŁYSZYSZ ☕

W lekcji 50 poznałeś zwrot **I'll have a coffee, please.** Kelner mówi to samo od drugiej strony – w formie pytania:

What will you have? – Co zamówisz? /wɒt wɪl juː hæv/

Dosłownie znaczy to „co będziesz mieć?”. Usłyszysz je w kawiarni, w pubie i w restauracji, gdy kelner podchodzi do stolika. Odpowiadasz zdaniem, które już znasz:

I'll have a coffee, please. – Poproszę kawę.

I'll have the soup. – Poproszę zupę. /aɪl hæv ðə suːp/

I'll have the same. – Poproszę to samo. /aɪl hæv ðə seɪm/

KRÓTKIE ODPOWIEDZI NA PYTANIA 💬

Na pytanie z **will** możesz odpowiedzieć całym zdaniem, ale najczęściej odpowiedź skracasz – zostawiasz osobę i **will** albo **won't**.

Will you wait for me? – Poczekasz na mnie?

Yes, I will. – Tak, „poczekam”. /jes aɪ wɪl/

No, I won't. – Nie, „nie poczekam”. /nəʊ aɪ wəʊnt/

⚠️ **UWAGA:** w krótkiej odpowiedzi twierdzącej **will** nigdy się nie skraca. Mówisz **Yes, I will**, nigdy ✗ ~~***Yes, I'll***~~. W przeczeniu odwrotnie – tam skrót jest normalny: **No, I won't**.

Will they be on time? – Czy oni będą na czas?

Yes, they will. – Tak, „będą”. /jes ðeɪ wɪl/

No, they won't. – Nie, „nie będą”. /nəʊ ðeɪ wəʊnt/

Will there be a bus after ten? – Czy będzie autobus po dziesiątej?

Yes, there will. – Tak, „będzie”. /jes ðeə wɪl/

No, there won't. – Nie, „nie będzie”. /nəʊ ðeə wəʊnt/

Krótkie „tak” i „nie” da się powiedzieć cieplej. Zapytajmy o coś nowego:

Will you help me? – Pomożesz mi? /wɪl juː help miː/

I will – tak (= pomogę) /aɪ wɪl/

Of course I will. – Oczywiście, że tak. /əv kɔːs aɪ wɪl/

I won't – nie (= nie pomogę) /aɪ wəʊnt/

I'm afraid I won't. – Obawiam się, że nie. /aɪm əˈfreɪd aɪ wəʊnt/

⚠️ **UWAGA: I'm afraid** dosłownie znaczy „boję się”, ale ze strachem nie ma tu nic wspólnego. To brytyjski sposób na uprzejme „niestety”. Usłyszysz ten zwrot w hotelu, w sklepie i w biurze podróży za każdym razem, gdy ktoś musi Ci odmówić.

PODSUMOWANIE 📌

Przeczenie: po **will** dokładasz **not**, a czasownik zostaje w formie podstawowej.

I will not be late. – Nie spóźnię się.

Skrót: **will not** → **won't**.

I won't be late. – Nie spóźnię się.

Pytanie: zamieniasz miejscami **will** i osobę.

Will you wait for me? – Poczekasz na mnie?

Słówko pytające idzie jeszcze przed **will**.

How much will it cost? – Ile to będzie kosztować?

Krótka odpowiedź:

Yes, I will. – Tak, „poczekam”.

No, I won't. – Nie, „nie poczekam”.

Yes, they will. – Tak, „będą”.

No, they won't. – Nie, „nie będą”.

W pytaniu i w krótkiej odpowiedzi twierdzącej **will** się nie skraca.

BRAWO TY 🥳 🚀 🙌